(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 9, 20. årgang, september 2017 - Pris 30 kr.

ET LIV I HENGIVENHED

TEMPLETS NYE KØKKEN

WOODSTOCK 2017

BLIV MEDLEM AF ISKCON

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Efterår 2017

Så er vi tilbage igen med et normalt blad, efter at vi sprang juli over og udgav et særnummer med visdomshistorier i august. Der er sket meget i de tre måneder, der er gået, inklusive *Ratha-yatra*, *Sri Krishna Janmastami* og *Radhastami*. Og i Polen har Europas største Hare Krishna-begivenhed fundet sted under den årlige Woodstock-festival (se forsiden og læs på side 6).

Nu er vi så gået ind i efteråret, hvor der også kommer til at ske mange ting med *Kartika, Diwali, Govardhana Puja,* Srila Prabhupadas bortgang mm. Det starter den 4. september med Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomstdag. På side 12 er der i den anledning nogle betragtninger over Bhaktivinoda Thakuras kvaliteter og natur.

På side 19 omtales ISKCON Connection. I, der ikke allerede har tilmeldt jer, opfordres til at gøre det nu, hvis I har lyst til at blive talt med som medlemmer af ISKCON's verdensomspændende samfund og gerne vil høre aktuelt og relevant nyt om, hvad der sker rundt om på Jorden i Srila Prabhupadas bevægelse. Det er gratis, og det er en måde at være med til at knytte os alle mere sammen.

En aflysning. Efter planen skulle der have været *bhakti-vriksa* seminar i København i begyndelsen af september med Prema-padmini Devi Dasi og Aravinda Krishna Dasa. Dette seminar er blevet udsat, så det nu er planen at afholde det engang i begyndelsen af 2018.

KALENDER

Lørdag	2.9	Ekadasi (*mahadvadasi,* faste fra korn og bønner for *Parsva Ekadasi*)
		Sri Vamana Dvadasi: Herren Vamanadevas fremkomst (faste indtil middag)
		Srila Jiva Gosvamis fremkomst
Søndag	3.9	Bryd fasten mellem 6:18–7:44
Mandag	4.9	Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst (faste indtil middag)
Tirsdag	5.9	Ananta Caturdasi Vrata
		Srila Haridasa Thakuras bortgang
Onsdag	6.9	Sri Visvarupa Mahotsava
		Srila Prabhupadas *sannyasa*-initiering
		Caturmasyas 3. måned begyder (faste fra mælk i en måned)
Tirsdag	12.9	Srila Prabhupadas ankomst til USA
Lørdag	16.9	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Indira Ekadasi*)
Søndag	17.9	Bryd fasten mellem 6:45–10:57
Onsdag	27.9	Durga Puja
Lørdag	30.9	Ramacandra Vijayotsava
		Sri Madhvacaryas fremkomst
Søndag	1.10	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pasankusa Ekadasi*)
Mandag	2.10	Bryd fasten mellem 7:14–11:03
		Srila Raghunatha Dasa Gosvamis bortgang
		Srila Raghunatha Bhatta Gosvamis bortgang
		Srila Krishnadasa Kaviraja Gosvamis bortgang
Torsdag	5.10	Sri Krsna Saradiya Rasayatra
		Sri Murari Guptas bortgang
		Laksmi Puja
		Caturmasyas 4. måned begynder (faste fra *urad dal* i en måned)
Tirsdag	10.10	Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang
Torsdag	12.10	Radha Kundas fremkomst, snana dana Bahulastami
Fredag	13.10	Sri Virabhadra Gosvamis fremkomst
Søndag	15.10	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Rama Ekadasi*)
Mandag	16.10	Bryd fasten mellem 7:42–11:10
Torsdag	19.10	Diwali (Kali Puja)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Woodstock 2017

11 Chakra installeret på TOVP's kuppel

12 Bhaktivinodas Thakuras karakter

14 Moder Kulangana: Et liv i hengivenhed

15 Templets nye køkken

16 Biavl

18 Brevkasse

19 Bliv medlem af ISKCON

20 En smag af vedisk gæstfrihed

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2017, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE
Menneskelivet er beregnet til selverkendelse

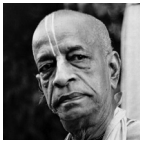

af Srila Prabhupada

Det følgende er en ankomsttale, som Srila Prabhupada gav den 11. august 1975 i Ny Mayapur, Frankrig.

Jeg er meget glad for at komme til denne landsby i Frankrig. Caitanya Mahaprabhus forudsigelse er *prthivite ache yata nagaradi grama. Grama* betyder landsby. *Sarvatra pracara haibe mora nama*: Herren Caitanya Mahaprabhus herligheder vil blive spredt overalt. Ved Hans nåde gør vi det i Amerika, Europa, Afrika og Australien. Fra landsby til landsby og by til by prædiker vi Sri Caitanya Mahaprabhus mission.

Hvorfor prædiker vi? Hvad er nødvendigheden af at prædike? Nødvendigheden er at gøre folk lykkelige, og hvis vi følger Caitanya Mahaprabhus instruktion, bliver vores liv fremgangsrigt, og vi vil være lykkelige. Processen er meget enkel: syng Hare Krishna. Der er ingen strenge eller faste regler for at synge Hare Krishna-*mantraet*. I enhver situation, på ethvert sted, under alle omstændigheder kan man let synge dette Hare Krishna *mahamantra*. Selv små børn kan deltage, synge Hare Krishna og danse med deres forældre. Det har en god virkning, hvis vi blot synger dette Hare Krishna-*mantra*. Kraften i det og den første fordel er, at vores snavsede hjerter bliver renset.

Vi har ophobet så mange snavsede ting inde i hjertet på grund af dårligt selskab. Den første snavsede ting er at acceptere denne krop som selvet. Denne opfattelse, den kropslige livsopfattelse, er gængs blandt dyrene. De tænker: "Jeg er denne krop." Men i virkeligheden er jeg ikke denne krop. Jeg er en åndelig sjæl. Jeg er blot legemliggjort inde i denne materielle krop. Det er en kendsgerning. Hvis vi bliver klar over dette faktum, at "Jeg er ikke denne krop. Jeg er en åndelig sjæl. Jeg bor inde i denne krop," bliver vi omgående befriet fra denne materielle verden blot gennem denne forståelse. Hvad mere er, kan dette forstås af ethvert normalt menneske uden at studere filosofi, men blot gennem sund fornuft.

Den simple filosofi er, at barnet har nu en lille krop, så får det en stor krop og derefter en anden stor krop. På denne måde er den samme person der, men kroppen ændrer sig. Det er en kendsgerning. Og kroppen ændrer sig, så længe sjælen er der. Derfor bør konklusionen være, at kroppen og sjælen er forskellige fra hinanden. Det er en meget enkel sandhed, men fordi vi har ophobet så meget affald og så mange snavsede ting i vores hjerte, kan vi ikke forstå selv denne enkle ting. Vi avancerer i uddannelse og civilisation med så mange store, store ord, men vi er så tungnemme, at vi ikke kan forstå denne enkle ting. Men at forstå denne enkle ting er begyndelsen på livet. Ellers eksisterer man blot som katte og hunde, når man ikke forstår denne simple ting. Kattene og hundene har ingen nationalisme eller den ene og den anden -isme. De spiser, sover, har sex og forsvarer sig bare.

Denne forståelse, at "Jeg er ikke denne krop," er den første forståelse i åndeligt liv. Det er begyndelsen på åndeligt liv. Og når vi forstår denne kendsgerning ordentligt, kaldes det *brahma-bhutah* eller selverkendelsens stadie. Hvad er forskellen på det selvrealiserede stadie og hundestadiet, dvs. den kropslige livsopfattelse? Forskellen er, at så snart man bliver selvrealiseret, bliver man glad og munter. Denne selverkendelse forklares i

Bhagavad-gita:

brahma-bhutah prasannatma
na socati na kanksati
samah sarvesu bhutesu
mad-bhaktim labhate param
[Bg. 18.54]

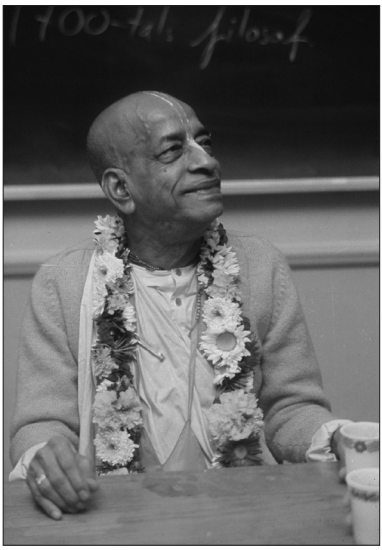

Denne selverkendelse betyder, at så snart vi forstår, at "Jeg er ikke denne krop. Jeg er en åndelig sjæl," bliver vi med det samme muntre. Og hvad er den munterhed? *Na socati na kanksati*. En munter person beklager sig aldrig eller begærer noget. Det er Krishna-bevidsthed. Man ønsker ikke noget, og man savner ikke noget. Materielt liv betyder, at man altid ønsker noget og altid savner noget. Åndeligt liv betyder intet savn, intet ønske, ingen længsel. Man kan kende forskellen på sit åndelige liv og materielt liv med denne enkle formel: materielt liv betyder altid at mangle noget og altid at beklage sig. Og åndeligt liv betyder ingen længsel og ingen beklagelse. Der står skrevet, at når man er forankret i åndeligt liv, så *gurunapi duhkhena na vicalyate* [*Bg*. 6.20-23]. Man forstyrres ikke, selv når man oplever voldsom modgang i livet. Det er åndeligt liv. Og *samah sarvesu bhutesu*, på det stadie er der mulighed for såkaldt broderskab, lighed og frihed, som jeres slogan er i Frankrig. Så Frankrig er historisk set et meget kultiveret land, men hvor er broderskabet? Historien fortæller, at der var syv års krig med England og hundrede års krig med England. Så kom Napoleon. Han sejrede overalt. Hvor er broderskabet og evigheden? Sidste gang jeg kom til jeres land i Paris, viste en eller anden mig en kirke, hvorfra der blev ringet med klokken, og omgående kom folk og dræbte protestanterne eller noget i den retning.

Under alle omstændigheder er det ikke muligt at have lighed, broderskab eller noget som helst på det materielle plan. Medmindre man kommer til det åndelige plan – *brahma-bhutah prasannatma* [*Bg*. 18.54] – kan der ikke være tale om lighed og broderskab. I de Forenede Nationer forsøger de at skabe harmoni og en forenet nation, men hvor er enigheden? Hvert år tilføjes der nye flag. Der er slet ikke tale om broderskab eller lighed. I dyrelivet kan der ikke være tale om broderskab eller lighed. Hvis vi på samme måde holder os i den kropslige livsopfattelse, er det dyreliv. Så længe vi holder os selv som: "Jeg er franskmand," "Jeg er tysker," "Jeg er englænder," "Jeg er inder," eller så mange andre nationaliteter, kan der ikke være broderskab og lighed. Vi er nødt til at komme til niveauet af Krishna-bevidsthed eller *brahma-bhutah*, så vil der være broderskab og lighed.

I denne bevægelse kan man faktisk se alle klasser af mennesker, alle nationaliteter, alle religioner og alle hudfarver komme sammen og synge Hare Krishna og danse. Det er der brug for. Bliv derfor ikke vildledt af lederne om såkaldt evighed og broderskab. Det er ikke muligt. Det kaldes *andha yathandhair upaniyamanas* [*SB*. 7.5.31]: En blind mand forsøger at lede andre blinde mænd. Kom til dette niveau af Krishna-bevidsthed, så er der broderskab og lighed og også evighed. Evighed betyder, at vi levende væsener er evige. Vi dør aldrig og tager aldrig fødsel. Det står der i *Bhagavad-gita*: *na jayate mriyate va kadacin … nityah sasvato 'yam na hanyate hanyamane sarire* [*Bg*. 2.20].

Ifølge det vers har vi levende væsener ingen fødsel og ingen død. Hvis vi blot

forstår dette ene vers, sådan som vi har forklaret det, bliver vi med det samme *brahma-bhutah*, befriet. Det er menneskelivets fuldkommenhed. En hund kan ikke forstå det. Hvis jeg siger til hunden: "Du er ikke denne krop, du er en åndelig sjæl, du er evig," har han ingen kapacitet til at forstå det. Men et menneske kan forstå det. Vi forsøger derfor at uddanne alle mennesker og alle verdens nationer til at forstå dette ene vers. *Na jayate mriyate va kadacin*. Hvis man blot forstår dette ene vers, bliver man omgående befriet. Og faktisk er menneskelivet beregnet til at forstå denne filosofi eller denne sandhed. Da bliver ens liv fuldkomment. Og så snart vi forstår, at vi er evige, og vi er ikke dødelige, er vores næste spørgsmål helt naturligt: "Hvor kan vi leve evigt?" I den materielle verden er man tvunget til at tage fødsel og dø, men den første fordel i den åndelige verden er, at der ingen fødsel eller død er, men præcis det modsatte. Vores proces er at træne folk i, hvordan de vender hjem, tilbage til Guddommen. Det er den eneste uddannelse, der er nødvendig i dette menneskeliv.

Nu er denne bevægelse ved Sri Caitanya Mahaprabhus nåde kommet til jeres land. Drag ordentlig fordel deraf, specielt i en god landsby som denne. Det er et meget ideelt sted. Og der er hundredvis af steder som dette. Folk bør benytte sig af at bo på sådanne gode steder, selv fremstille livets nødvendigheder og holde sig sunde og raske og synge Hare Krishna og erkende selvet. Vi siger ikke, at man skal sulte eller have svagt helbred eller svag intelligens. Nej. Vi skal være stærke i intelligens og helbred, men undgå unødvendige behov. Problemet med de moderne såkaldt uddannede personer er, at de er tiltrukket af storbyen for at få så mange unødvendige ting. Klubber, restauranter, alkohol og cigaretter, så mange unødvendige ting. Men hvis ens opmærksomhed vendes mod Krishna, føler man sig ikke draget til at nyde disse unødvendige ting. Det er kriteriet for åndeligt liv: *bhaktih paresanubhavo viraktir anyatra syat* [*SB*. 11.2.42]. *Bhakti* og fremskridt i åndeligt liv betyder, at der ikke mere er smag for alle disse meningsløse ting. Det er kriteriet.

I vil se i praksis, at disse drenge og piger har mange ønsker, men de har givet dem op, og de er i stand til at fortsætte sådan, fordi de gør fremskridt i åndeligt liv, selv om de er unge mænd og kvinder. Så læs vores bøger, syng Hare Krishna, lev et meget enkelt liv og fremstil jeres egne nødvendigheder. Tag ikke ind til byen. For at sælge bøger kan I selvfølgelig tage derind (latter). Vores indstilling er ikke at fordømme civilisationens materielle fremskridt, men vores instruktion er, at man ikke glemmer sin virkelige pligt – selverkendelse. Desværre er den materielle tiltrækning så stærk, at den får os til at glemme vores åndelige livsnødvendigheder. Naturen giver os denne menneskelige livsform for at opfylde vores åndelige behov. Men hvis vi tilsidesætter, så … Ifølge *Bhagavad-gita*, *yam yam vapi smaran loke tyajaty ante kalevaram* ["Det, man husker i dødsøjeblikket, opnår man i sit næste liv." *Bg*. 8.6].

I Vestens lande er de meget glade for deres bedste ven, hunden. Men hvis man i dødstidspunktet tænker på sin elskede hund, bliver man en hund i sit næste liv. Man kan ikke sætte sig ud over naturens lov, og dette er naturens lov. Der var en meget rig mand i Detroit, Fisher. Han havde to hunde, som han begravede i en sølvkiste. Han var en meget rig mand og ejede et stort palads. Men hvis han på dødstidspunktet tænkte på sin hund, og han derefter blev en hund, hvad er da værdien af dette materielle fremskridt? Derfor bør intelligente mennesker altid tænke på Krishna, så de på dødstidspunktet kan tænke på Krishna. Da er deres liv fuldkomment. Hvis man i stedet for at elske hunden elsker Gud, Krishna, er ens liv fuldkomment.

WOODSTOCK 2017

af Indradyumna Swami

Det er Europas største musikfestival og måske Europas største Hare Krishna-begivenhed. Woodstock i Polen med 700.000 deltagere. Indradyumna Swami fortæller, hvordan Krishnas hengivne igen i år nåede ud til flere hundredetusinder af unge mennesker med Krishnas navn, prasadam, musik, teater, yoga og Indiens urgamle visdom.

”Jeg hader jer og alt, som I står for!” skreg skolens rektor. ”Det er udelukket, at jeg nogensinde, og jeg gentager NOGENSINDE, vil leje denne skole til jer under Woodstock.” Med de ord smækkede han døren og efterlod Nandini lamslået uden nogen alternativ indkvartering til de fleste af de 700 hengivne, der skulle komme til arrangementet.

Et kvarter senere gik hendes fire år gamle søn, Alex, der havde leget med sine venner i nærheden, henslænget ind i rektorens kontor. ”Jeg vil gerne fortælle dig noget … ,” begyndte han. Rektoren var forbløffet over knægtens mod og gik med til at lytte til, hvad han havde at sige.

Flere år senere fortalte rektoren Nandini: ”I hele mit liv havde jeg aldrig før hørt en firårig tale så velformuleret for slet ikke at tale om hans overbevisende argumenter for, hvorfor I skulle have lov til at bruge skolen!” Dengang gav han os adgang til skolen, efter at Alex havde overbevist ham om, at det var det rigtige at gøre.

Det var i 2013. Siden da har rektoren budt os velkommen tilbage hvert år under Woodstock og er blevet en stor beundrer af vores bevægelse. Som altid var han der tilmed for at hilse på os i sidste uge, da to af vores busser fra Ukraine og Moldova var ankommet til hans skole to dage før den 23. Woodstock-festival.

“Der er ugler i mosen,” begyndte han forsigtigt, da han hilste på Nandini.

Han behøvede ikke at sige mere. De fleste i landet var klar over, at den konservative regering ikke brød sig om Woodstock-festivalen og gjorde alt, hvad den kunne, for at forhindre den i at finde sted.

”Ja, jeg er klar over det,” svarede Nandini. ”Deres seneste forsøg på at standse festivalen er at pålægge så mange sikkerhedsforanstaltninger, at det vil være for kostbart at fortsætte. Jeg hørte, at arrangørerne desperat har appelleret til offentligheden om økonomisk støtte i dag.”

”Selv hvis de får pengene,” bemærkede rektoren, ”er restriktionerne så omfattende, at det vil være umuligt for arrangementet at køre ordentligt. De planlægger at gennemsøge hver eneste bil, der kommer til begivenheden. De påstår, at de er bange for terrorister. Ifølge rygterne vil snigskytter forsøge at få ram på arrangementet fra de nærliggende bakker.”

Den næste morgen bad jeg min chauffør, Guru Kripa Dasa, om at få vores varevogn gjort klar til at køre ned til Woodstock-pladsen, hvor en del af vores mænd i to uger havde haft travlt med at opstille vores Krishnas Village of Peace.

“Giv mig en halv time,” svarede han. ”Jeg er nødt til at få det særlige pas og ID-papirerne, som myndighederne har udstedt til vores bil.”

”Hold da op, det er virkelig rigtigt,” tænkte jeg. ”Dette års Woodstock-festival kan godt blive ret intens.”

En time senere nærmede vi os et ildevarslende kontrolpunkt på den eneste vej, der førte ind til festivalområdet. Pludselig dukkede seks politimænd i beskyttelsesdragter frem bag en barrikade og nærmede sig vores bil med hænderne på deres skydevåben.

”Chauffør, stands bilen!” råbte en af dem gennem en megafon. ”Tag nøglen ud af

tændingen og kom langsomt ud af bilen med hænderne over hovedet. Alle andre i bilen gør det samme. Nu!"

Mens vi stod på vejen, kropsvisiterede de os og gennemsøgte bilen.

"Gå ind igen," beordrede den samme betjent.

Vi var lidt forvirrede over, hvad der skete, og bevægede os langsomt hen imod bilen.

"Hurtigt!" gøede betjenten. Da vi kørte derfra, fik jeg øjenkontakt med ham og forsøgte at smile. Han stirrede blot tilbage. Jeg lagde mærke til, at han havde nummer 44. Jeg ville advare de andre hengivne, der skulle forbi det samme sted, om at være forsigtige.

Da vi kørte ind på festivalpladsen, sagde jeg til de andre mænd i bilen: "De kommer helt sikkert til at ændre denne festivals motto fra 'Peace, Love and Rock and Roll'."

Da vi kom til vores landsby, der bredte sig over en halv hektar, forsvandt enhver anspændthed. Mændene havde gjort et dygtigt arbejde med at opstille de farverige telte inklusive det store telt på over 50 meters længde.

"Vi har været heldige," bemærkede en ny hengiven, der hjalp til. "Meteorologerne har forudsagt regn hver dag, men det har ikke regnet en eneste gang!"

"Det er ikke held," rettede jeg ham. "Det er Krishnas nåde. I Krishnabogen fortæller Dronning Kunti Herren: 'Min kære Krishna, der kan ikke være tale om uheld. Vi er altid i en lykkebringende situation på grund af Din nåde.' Det, der var sandt dengang, er også sandt nu, for vi tjener Krishnas mission. Vores liv er altid lykkevarslende."

Imens jeg gik rundt på det store område, der var reserveret til vores landsby, forbavsedes jeg over, hvordan vi havde stillet vores landsby op tretten gange på samme sted. "Det er blevet et helligt sted," tænkte jeg. "Man kan mærke atmosfæren har ændret sig på grund af de mange timer og dage, vi har sunget det hellige navn her. Ikke kun os, men tusinder af mennesker, der har været til Woodstock og sunget Hare Krishna med os."

"Helligt sted!" udbrød jeg entusiastisk. "Det er sandt!" De hengivne, der arbejdede på pladsen, så undrende på mig.

"De diskuterer uafladeligt fortællingerne om Sri Krishnas lege med hinanden og synger Krishnas navne, der skænker ren hengivenhed. De er overvældet af ekstase og prædiker

Hare Krishna-*mantraet* over hele Jorden for at tilintetgøre Kali-tidens synder." [Sarvabhauma Bhattacarya, *Susloka-Satakam*, tekst 76]

Den næste morgen holdt vi et møde med alle 700 hengivne. Jeg fremhævede den historiske natur af vores tilstedeværelse på Woodstock, og hvordan vi måtte drage fordel af muligheden for at nå disse unge mennesker med de hellige navne.

"*Carpe diem*" begyndte jeg. "Det er en aforisme på latin og betyder at "gribe øjeblikket". For 75 år siden var stedet, hvor vi sidder nu, en krigszone med massedrab, der blev begået af både de allierede og aksehærene. Ingen var sikker – hverken mand, kvinde eller barn. Men nu kan russiske, tyske og amerikanske hengivne komme sammen som brødre og søstre i fredstid og være frie til at sprede vores budskab. Vi må gøre dette med en følelse af presserende nødvendighed, for vi ved alle, at historien ofte gentager sig selv. Lad os synge og danse med det fælles formål at give en million unge mennesker, der kommer til Woodstock, en direkte og glædesfyldt løsning på alt postyret i denne verden!"

Da jeg var færdig, responderede de hengivne med et stort brøl. Da og der vidste jeg, at Krishna på en eller anden måde ville arrangere, at Woodstock ville ske.

Dagen før den virkelige Woodstock-festival begynder, er traditionelt "Hare Krishna-dag". De fleste er allerede ankommet til Woodstock på dette tidspunkt, og vi åbner vores landsby kl. 11:00 om formiddagen. Til stor glæde for folk startede vi tidligt med komplet *prasadam*-distribution fra vores *Food for Peace* telt på trods af komplikationerne med at få vores *prasadam*-biler igennem trafikken, der brød sammen på grund af politiets sikkerhedskontrol. Jeg var forbavset over at se, hvordan folk bogstaveligt talt løb hen imod det solide telt, da nyheden spredtes, at vi solgte *prasadam* til en symbolsk pris. Øjeblikke senere rullede vores store *Ratha Yatra*-vogn ud på den eneste gade, der går igennem pladsen, til ledsagelse af en opildnende *kirtana* med 100 hengivne. Det hellige sted blev endnu mere helliggjort!

Imens den skrumlende vogn banede vej igennem menneskeskaren, gav jeg en blomsterkrans, jeg havde på, til en pige, der trak i et af rebene. Hun havde en dåse øl i den ene hånd og en cigaret i den anden. Hun så på blomsterkransen og kastede med det samme både øl og cigaret fra sig.

"De passer ikke sammen," bemærkede hun. "To forskellige verdener."

"Det var den første," lo jeg til mig selv. "Så mangler der kun 999.999."

Mange af de unge kom frem for enten at trække vognen eller synge og danse med os. Jeg var til at begynde med forbavset over, hvor mange der så ud til at kende Hare Krishna-*mantraet*. Jeg trak en usoigneret ung mand med en vild mohawkfrisure til side og spurgte ham: "Hvordan kender du denne sang?"

"Det er Kali-yuga, mand," råbte han for at overdøve *kirtanaen*. "Der er ingen anden vej." Derefter sprang han tilbage ind i *kirtanaen* og sang og dansede hæmningsløst.

Vi havde trykt en særlig invitation, der opfordrede folk til at komme til vores landsby, og

alle så ud til at tage imod dem. Inden for to timer var de 10.000 løbesedler, vi havde bragt med os, delt ud. Da jeg udtrykte min utilfredshed til *kirtana*-lederen over, at vi ikke havde nok invitationer, overhørte en ung kvinde os.

”Tænk ikke på det. Alle her kender til Krishnas Fredslandsby,” beroligede hun os. ”Der var en rundspørge online sidste uge på Woodstocks officielle website. Et spørgsmål var: ’Hvor bruger du flest penge på Woodstock?’ 90 procent svarede: ’I Hare Krishnas *Food for Peace* telt!’”

Den aften svulmede vores *Mantra-yoga* telt med folk, imens Mahatma Prabhu, Sivarama Swami, BB Govinda Maharaja, Bada Haridas og Madhava Prabhu en efter en ledte *kirtana*. Da vi sluttede vores *kirtana* kl. 1:00, gik jeg udenfor og var forbavset over at se spørgsmål-og-svar teltet pakket med omkring 100 mennesker. Jeg delte min overraskelse med en af vores sikkerhedsfolk, der svarede: ”Ja, jeg står her og ser dem gå fra *kirtana*-teltet til spørgsmål-og-svar teltet og derfra til bogteltet, hvor de går fra med enten en *Bhagavad-gita*, en kogebog eller *Srila Prabhupada Lilamrita*.

Før vi tog hjem til vores base, gik jeg over til vores *Food for Peace* telt.

“Hvordan går det?” spurgte jeg Rasikendra Dasa.

“30.000 tallerkener med *prasadam* i dag,” svarede han med et stort smil. ”Og nu er vi begyndt at lave mad til i morgen.”

“Hvad med at gå til ro?” spurgte jeg forbavset.

”Der flyder alt for megen nektar her,” svarede han, mens han var på vej væk. Så vendte han sig om og tilføjede: ”Forresten, vi giver *maha-prasadam* til politiet ved vejspærringerne, og de begynder at slappe af med hensyn til os. Nu får vi alle vores *prasadam*-biler igennem ret hurtigt. Fra de fire skolekøkkener til festivalpladsen tager det nu kun en halv time.”

Den næste dag ringede Woodstocks arrangør, Jurek Owsiak, til os og inviterede os til den store åbning på hovedscenen. ”Kan I komme med nogle af jeres teaterfolk i deres farverige kostumer?” spurgte han. Klokken 15 gik vi hen til hovedscenen og blev mødt af sikkerhedsfolk, der omgående førte os til trapperne op til scenen. Den ledende sikkerhedsmand sagde: ”Efter Jurek og nogle få musikere er det jeres tur. I kan gå helt frem. I vil blive set af 300.000 mennesker.”

Det næste øjeblik gik Jurek på scenen og takkede alle tilstedeværende for at hjælpe hans velgørenhedsarbejde til fordel for hans børnehospitaler. Han fortalte dem, at Woodstock-festivalen var hans gengældelse for alt deres hårde arbejde. Derefter råbte han højt, at politik kunne ikke bremse arrangementet, og at de alle var sejrrige til trods for den store modstand i år. Han vendte sig til de hengivne og mig og talte igen afslappet: ”Lad os takke Krishnas Fredslandby for igen at være sammen med os med deres gode mad og underholdning!” Imens 300.000 mennesker klappede, vinkede jeg til dem og sagde lavmælt: ”Srila Prabhupada, jeg beder til dig om, at du ser dette, og at det glæder dig.”

Med denne lille omtale fra Jurek fyldtes vores landsby hurtigt til sidste plads. På et hvilket som helst tidspunkt var der 5.000–10.000

mennesker i vores hovedtelt, eller de stod i kø til *prasadam*, henna-tegninger, *yoga*-klasser og seminarer eller slentrede blot rundt på det pletfrit rene område.

Den aften kom Acyuta Gopi Dasi fra New York og løftede taget med sin sene aften-*kirtana* i *Mantra-yoga* teltet.

Den næste morgen kom Nandini løbende hen til mig med en avis i hånden, netop da jeg skulle til at stige ind i bilen, der kørte til festivalpladsen.

"Gurudeva! Gurudeva! Se! Gazeta Wyborcza, en af landets største aviser, har en positiv forsideartikel om Woodstock, og det store billede er af vores *Ratha Yatra*-parade."

Vi stirrede begge beundrende på avisen. "Jeg havde aldrig forestillet mig, at vi ville få en sådan anerkendelse, specielt ikke i det nuværende politiske klima," bemærkede jeg.

"Det er på grund af så mange fantastiske hengivnes tjeneste i år," svarede hun. "Og måske en smule held."

"Ikke held," sagde jeg med et smil og gentog mine ord fra i går. "Vore liv er lykkebringende på grund af Krishnas nåde."

Da vores bil nærmede sig sikkerhedskontrollen en halv time senere, kunne jeg se, at politifolkene undersøgte vore biler mindre grundigt. Da vi nærmede os, kiggede en politimand blot på os og vinkede os videre.

"De må have trukket snigskytterne tilbage nu," spøgte jeg med de hengivne i bilen.

Da vi kom, var *prasadam*-distributionen i fuld gang.

"Jeg distribuerer *prasadam* i nogle minutter, før *Ratha Yatra*-optoget begynder," fortalte jeg de hengivne i bilen.

Da jeg trådte ind i *Food for Peace* teltet, kunne jeg ikke tro mine øjne, da jeg så de otte 75 meter lange køer. Jeg sluttede mig til et af serveringsholdene og valgte den sidste ret i rækken, *halavah*. Det har altid været en af festivaldeltagernes favoritter. Jeg dyppede en serveringsske ned i gryden og anbragte omhyggeligt en rundhåndet portion på en ung mands tomme tallerken foran mig.

"Skal du ikke have ris eller grønsager?" spurgte jeg nysgerrigt.

"Nej," svarede han, mens han stod der og stirrede på tallerkenen.

"Gå venligst videre!" bad en af tjenerne, da fyren blev ved med at stirre på *halavahen*. "Folk venter."

"Bare lige et sekund," sagde han med et smil. Så dyppede han sin finger ned i *halavahen* og stak den ind i munden.

"Uhm!" sagde han og var tavs i et øjeblik. "Jeg har ventet tolv måneder på igen at nyde den smag!"

"En værdig veteran til vores festival," sagde jeg til ham, da jeg manøvrede ham videre.

Efter tyve minutter forlod jeg min plads i serveringslinjen og tænkte: "Jeg skal have et billede af den lange kø."

Jeg tog mit kamera frem og tog nogle billeder af folk i nærheden. Derefter fokuserede jeg den lange linse på længere afstand. Til min overraskelse så jeg tre politifolk vente i køen. Jeg skarpstillede min linse, så jeg kunne se deres skilte og rang, og jeg fik øje på skilt nummer 44! Det var den samme politimand, der havde været så hårdhændet imod os den første dag, vi kom til Woodstock.

Jeg sagde lavmælt: "Se bare, hvordan folks hjerter ændrer sig gennem omgangen med Herrens hengivne!"

(Fortsættes i næste nummer)

1,5 TON CAKRA INSTALLERET PÅ TOVP'S PLANETARIEKUPPEL

ISKCON opfører i disse år Srila Prabhupadas store Mayapur-tempel, *The Temple of Vedic Planetarium*, i Sridhama Mayapur, Vestbengalen. I den forbindelse blev en gylden *Sudarsana-cakra* på 1.400 kg torsdag den 10. august installeret på TOVP's planetariefløj (vestfløjen) som den foreløbige kulmination på byggeriet.

"Dette er et monumentalt skridt mod færdiggørelsen af denne *adbhuta mandira*, som Herren Nityananda forudsagde," bemærkede HH Jayapataka Swami, der er direktør for planetariet.

Til lejligheden skrev projektleder og hovedsponsor Ambarisa Dasa i et brev, der blev oplæst for det internationale publikum, der var forsamlet:

"Denne første installering af *cakraen* på planetariekuplen er en monumental begivenhed og kronen på mange års arbejde og opbakning fra hengivne som jer. TOVP-holdet har arbejdet utrætteligt i årevis for at skaffe midlerne og bringe bygningen til dette stadie, som I ser i dag.

Der er gået lidt over ti år, siden konstruktionen begyndte på Srila Prabhupadas længe nærede drøm om Sri Mayapur Candradoya Mandir (*The Temple of the Vedic Planetarium*). Fremskridtet har været forbløffende takket være Srila Prabhupadas hengivne og disciple over hele verden.

I dag vil jeg specielt gerne udtrykke hele TOVP-holdets tak til Jayapataka Maharaja for hans solide støtte, der har været med os fra begyndelsen. Maharaja har organiseret og inspireret sine disciple fra hele verden til at støtte dette projekt. Det er vi evigt taknemmelige for.

TOVP er det internationale hjem for ISKCON's hengivne og den vigtigste rod til udbredelsen af *sankirtana*-bevægelsen de næste 10.000 år.

Jeg anmoder jer alle om at gøre, hvad I kan, for at støtte og bede til, at Deiteterne kan få et nyt hjem i Sridhama Mayapur."

Mayapuras hovedpræst Jananivasa Dasa, konstruktionsdirektør Sadbhuja Dasa, formanden for Mayapuras administrative råd Sankarsana Nitai Dasa og Jayapataka Swami talte også til de forsamlede hengivne. Jayapataka Swami takkede alle dem, der havde gjort projektet muligt og nævnte, hvordan GBC har støttet TOVP på forskellige måder.

Sadbhuja gav nogle interessante oplysninger om selve *Sudarsana-cakraen*, der er 3,5 meter i diameter og støbt i Rusland af rent rustfrit stål, der er beklædt med en flydende gulddækning.

Efter de korte taler blev der afholdt et ild-*yajna* for at bringe godt held. Andre ceremonier inkluderede *drsti* (rejsning af sejrsflaget), *puspavrsti* (*abhiseka* eller badning *Sudarsana-cakra*) og *arati* til *Sudarsana-cakra*. *Cakraen* blev derefter løftet op på planetariets spids og fastgjort. Til sidst blev der serveret *prasada* til alle deltagerne.

Kilde: https://iskconnews.org/3000-pound-golden-chakra-installed-on-tovp-planetarium-dome,6255.

BHAKTIVINODA THAKURAS GUDDOMMELIGE KARAKTER

Den 4. september er det Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomstdag. I den anledning bringer vi et uddrag fra en biografisk tekst af Sri Nandanandana over Bhaktivinoda Thakura. Uddraget er fra tekstens afslutning, hvor han opsummerer nogle af Bhaktivinoda Thakuras kvaliteter.

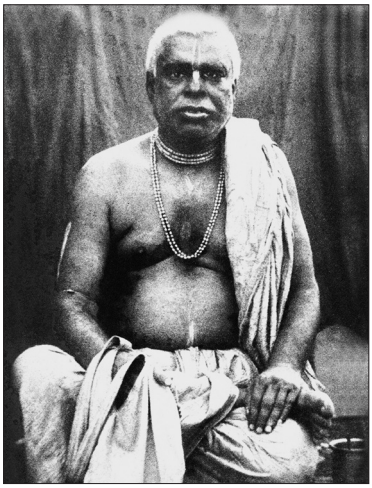

Bhaktivinoda Thakuras religiøse natur var tydelig lige fra hans barndom. Som han voksede op, studerede han alle verdens religiøse bøger. Han endte med at værdsætte Sri Caitanya Mahaprabhus lære som den mest ophøjede og den sikreste vej for faldne sjæle til Guds fødder.

Bhaktivinoda Thakura brændte altid efter at være engageret i Herrens tjeneste uden at spilde et øjeblik. En kollega og dommer ved Calcuttas højesteret, Sarada Carana Mitra, bemærkede i 1916: "Jeg kendte Bhaktivinoda som en nær ven og slægtning. Selv når han var under arbejdspres i sin officielle stilling som magistrat fandt han altid tid til religiøse overvejelser og aktiviteter, og når som helst jeg mødte ham, drejede vores samtale hurtigt ind på *bhakti* og det religiøse arbejde, han havde foran sig. Tjeneste til Gud var det eneste, han længtes efter, og tjenesten til regeringen, uanset hvor æresfuld den var, var for ham blot en byrde."

I Jagannatha Puri lagde Bhaktivinoda Thakura sig til ro mellem 19.30 og 20. Han stod op kl. 22, tændte sin olielampe og begyndte at skrive bøger indtil kl. 4. Han hvilede sig til kl. 4.30, hvorefter han vaskede hænder og ansigt og satte sig ned og reciterede Hare Krishna på sin kæde. Han reciterede talløse runder hver dag og viste aldrig nogen sin *japa*-kæde. Kl. 7 ordnede han sin korrespondance, og kl. 7.30 læste han filosofiske og religiøse bøger. Hvis nogle kom, kunne de tale med ham kl. 8.30, ellers læste han videre til 9.30, eller han gik frem og tilbage på verandaen og tumlede med forskellige religiøse spørgsmål i sit hoved. Somme tider talte han højt, som om han prædikede til nogen. Fra 9.30 til 9.45 hvilede han sig. 9.45 tog han et bad efterfulgt af morgenmad, der bestod af en halv liter mælk, et par chapatier og lidt frugt.

Kl. 9.55 tog han sit arbejdstøj på og blev kørt til retten i hestevogn. Som magistrat klædte han sig i jakke og bukser. Han havde seks strenge af *tulasi*-kæder i dobbeltsstørrelse omkring halsen. Kl. 10 åbnede retten, hvor han hver dag ville høre 30 til 50 sager. Hans kapacitet forbløffede andre advokater såvel som englænderne. Hvad der normalt tog andre 30-45 minutter, klarede han på fem minutter, og han skrev detaljerede domsafgørelser på et eller to minutter. Ingen forstod, hvordan han kunne arbejde så hurtigt. Han var kontant i sine domsafgørelser, som han afsagde på stedet. Ingen kunne holde stand mod ham, og han tillod intet vås, tom snak eller svindel i retten.

Kl. 13 kørte han hjem, tog et bad og forfriskede sig. Før kl. 14 var han tilbage på kontoret. Kl. 17 kom han hjem igen og dikterede oversættelser af hellige sanskrittekster til bengalsk. Herefter tog han sit aftenbad og indtog lidt ris, et par chapatier og en halv liter mælk.

Bhaktivinoda Thakura gik med et lommeur og var altid præcis til tiden. Han var meget gavmild. Ingen *brahmana* gik tomhændet fra

hans hjem. Alle, der havde mødt ham tidligere, blev mødt med et smil. Han var ven med folk fra alle kaster, og specielt når han prædikede *Harinama*, blæste han på alle kasteskel. Han havde praktisk taget ingen fjender, og de, der var fjendtligt indstillede over for ham, endte i mange tilfælde med at skamme sig og bede om hans tilgivelse, der aldrig blev dem nægtet. Alle gik fra ham med en følelse af at have fået noget godt med sig.

Bhaktivinoda Thakura var aldrig stolt, og hans elskværdige natur var et af hans kendetegn. Han sagde aldrig noget, der sårede andres følelser. Han havde ingen forfængelighed og ingen tilbøjelighed til at skændes med nogen. Han blev æret og respekteret over hele Bengalen, Bihar og Orissa. Hans omfattende viden om filosofi vandt ham en plads blandt alle uddannede, og hans oprigtige *bhakti* gjorde ham vellidt blandt høj og lav.

Han var medlem af The Royal Asiatic Society of London. Han blev taget med på råd af regeringens embedsmænd og forstod den politiske situation bedre end nogen anden. Han hjalp regeringen med at undertrykke optøjer, for han havde selv været vidne til den nød, som principløse samfundsrevolter førte med sig. Bengalens regering ville ved mere end en lejlighed tildele ham æresbeviser og titler, hvilket han afslog.

Han var gennemført ærlig og tillod hverken sig selv eller sine medarbejdere at afvige fra pligtens vej. Han modtag aldrig gaver eller bestikkelse eller favoriserede familie og venner. Han støttede aldrig antydningen af noget umoralsk og undgik umoralske steder såsom teatre, hvor kvinder stillede sig offentligt til skue under forestillingerne. Han afstod fra enhver verdslig fornøjelse og undgik alle former for luksus. Selv på højden af sin karriere levede han enkelt og simpelt. Gæld var ukendt for ham. Han betalte altid samvittighedsfuldt det, han skulle, til tiden. Han overholdt altid sit ord og var ekstremt punktlig.

Bhaktivinoda Thakura var meget velformuleret. Han kunne holde ligegyldigt hvor store publikummer fangne og målløse med sine taler. Filosofi flød fra ham som en naturlig strøm, og han var rationel og havde en evne til at kæde forskellige emner sammen til en helhed. Han talte flydende engelsk, latin, urdu, persisk, oriya, bengalsk og sanskrit. Han var også velbevandret i historie og en dygtig forsker. Han havde læst alle *Puranaerne* og alle andre vediske tekster såvel som mange af Europas berømte forfattere, både gamle og moderne. Han havde nøje studeret andre hellige skrifter som Biblen og Koranen og kunne citere fra dem, når det var nødvendigt. Han gik altid til bunds i ethvert emne, han beskæftigede sig med.

Bhaktivinoda Thakura var en stor forfatter og digter og skrev omkring 100 transcendentale bøger. Fra 12 eller 13-års alderen, hvor han skrev *Hara-katha* og *Shumbha-Nishumbha-yuddha*, indtil hans sidste dage hvilede hans pen aldrig. Han skrev flere tusinde sange, som hans disciple i mange tilfælde ville sætte melodi til.

Bhaktivinoda Thakura opfyldte sin mission gennem *Nama-hatta* programmet, hvorigennem han nåede ud til hvert eneste hjem i Bengalen med Krishnas navn. Bhaktivinoda prædikede, at den universelle religion og fælles natur for alle sjæle er hengiven tjeneste til den Højeste Herre, Krishna, og 'Hjem, tilbage til Guddommen' var mottoet, han prædikede og praktiserede hele livet igennem. Han fremhævede altid, at *jiva*-sjælen kan ikke erkende hverken sig selv eller Gud, hvis han ikke helhjertet overgiver sig ved en ægte åndelig mesters lotusfødder og lytter til hans ord.

I *Sri Caitanya-siksamrita* forudsagde han en dag, hvor folk fra alle nationer, kaster, overbevisninger og farver ville komme under Sri Caitanya Mahaprabhus banner og danse sammen hånd i hånd til sangen af Guds hellige navn. Han havde en stærk tro på, at Sri Caitanya Mahaprabhus *sankirtana*-bevægelse ville bringe evig fred og harmoni til hele verden og betonede derfor vigtigheden af at prædike Sri Caitanyas lære, specielt gennem det engelske sprog i dagens verden.

Kilde: se http://www.stephen-knapp.com/srila_bhaktivinoda_thakura.htm.

MODER KULANGANA: ET LIV I HENGIVENHED

af Kripamoya Dasa og Trisha Motah

En bemærkelsesværdig discipel af Srila Prabhupada og hengiven på Bhaktivedanta Manor i England, Moder Kulangana, gik bort på selve Sri Krishna Janmastami. Alle, der har besøgt The Manor, må enten have hørt om hende eller i hvert fald smagt de mælkekonfekter, hun gjorde berømt. Kripamoya og Trisha Motah skrev denne nekrolog dagen efter hendes bortgang.

Den 14. august 2017 på Sri Krishna Janmastami-aftenen gik Moder Kulangana bort omgivet af hengivne, der sang Krishnas navne. Her til morgen blev der afholdt *sankirtana*, imens hendes krop, der var isvøbt hellige genstande, blev båret rundt om templet. Hengivne samledes for at udtrykke deres sidste respekt med blomsterkranse, blomsterblade og bønner. Hendes kremering finder sted i dag, og en mindeshøjtidelighed, hvor hendes liv af tjeneste vil blive husket, afholdes lørdag eftermiddag.

Moder Kulangana blev født i 1932 i Polen som Krystyna og voksede op i en respektabel familie. Hun blev opfostret i det krigshærgede Warszawa, hvor hun var vidne til mange grusomheder og oplevede mange traumatiske ting såsom at blive skilt fra sin mor som lille pige.

Hun elskede dyr og kom ofte ikke i skole, fordi hun legede med dyrene. Ikke desto mindre udmærkede hun sig i sine studier og blev uddannet som fysioterapeut. Efter at have skabt sig en karriere i både Polen og Frankrig flyttede hun til England til et nyt arbejde i Nordlondon.

Kort tid efter at hun var flyttet til England, var hun på indkøbstur i Londons centrum, hvor hun for første gang så en *harinama*-gruppe. Hun blev så fascineret af den smilende og glade sang af Hare Krishna, at hun fulgte med de hengivne hele vejen til templet.

Efter flere besøg blev hun tiltrukket af de hengivnes måde at leve på. Hun elskede sangen, filosofien, venskabet og maden og sluttede sig til det lille samfund på Bury Place, hvor hun blev tempelhengiven på fuldtid. Kort tid derefter blev hun initieret af sin åndelige mester, Hans Guddommelige Nåde Srila Prabhupada. Hun engagerede sig i de tidlige morgenrutiner med fuldstændig entusiasme og blev snart dygtig til at distribuere bøger på Londons travle gader.

Moder Kulangana nærede en særlig sympati for mælkeprodukter fra barn af, fordi de havde haft køer på hendes families landbrug. Derfor var hun naturligt tiltrukket til at koge de mælkekonfekter, som de hengivne ofrer til Krishna hver dag. Hun blev hurtigt en dygtig kok, der mestrede de forskellige opskrifter, færdigheder og teknikker, der kræves til fremstilling af mælkekonfekter. En anden ting, der gav Moder Kulangana glæde uden grænser, var at male konfekterne med madfarver. Hendes kunstneriske gengivelser af Krishnas aktiviteter og de forskellige steder i Vrindavana gav en ide

om det åndelige syn, Moder Kulangana var udstyret med. Hendes kreative portrætteringer glædede og inspirerede alle, der så dem.

Hun boede på Bhaktivedanta Manor i 27 år, under hvilken tid hun lavede tusinder af konfekter til sine elskede Herskaber Sri-Sri Radha-Gokulananda, Sri-Sri Sita-Rama-Laksman-Hanuman og Sri-Sri Gaura-Nitai. Moder Kulangana inspirerede en ny generation af konfektfremstillere og videregav sine teknikker og opskrifter, så unge hengivne kan fortsætte hendes arv med konfektfremstilling. Smukt malede konfekter er blevet selve symbolet på Bhaktivedanta Manor og en eftersøgt åndelig lækkerbisken.

Moder Kulangana var altid kendt som en venlig og mild sjæl med en natur, der var lige så sød som hendes tjeneste. Hun vil blive savnet af mange. De fleste engelske hengivne kan ikke engang huske en tid, hvor hun ikke var i deres liv. Selv om hun forlader denne verden, lever hendes arv videre. I hver eneste lækker *mangalarati*-konfekt, som de hengivne på Bhaktivedanta Manor ofrer til Sri-Sri Radha-Gokulanada, lever mindet om Moder Kulanganas bløde og søde hengivenhed.

Moder Kulanganas liv vil forblive en inspiration for kommende generationer. Hendes helligelse til Srila Prabhupada sætter det højeste eksempel. Dag og nat læste hun Srila Prabhupadas bøger og lyttede til hans foredrag. Under sin bortgang ønskede hun kun at lytte til hans sang. Hun lærte os, hvordan man overvinder modgang, hvordan man bliver absorberet i hengiven tjeneste, hvordan man forbliver fuldstændig trofast og entusiastisk i sin hengivne tjeneste og først og fremmest hvordan man helliger sit sind, sin krop og sine ord i Herrens tjeneste.

Kilde: https://iskconnews.org/mother-kulangana-a-life-and-legacy-of-devotion,6258

Det nye tempelkøkken

Københavnstemplets køkkenrenovering skrider frem takket være hjælp fra mange. I juni og juli blev det gamle køkken nedtaget, gulvet blev brækket op og fjernet, og der blev støbt nyt gulv med vådrumsmembran og lagt fliser. Som det kan ses af billedet her, blev køkkenet igen taget i brug under Sri Krishna Janmastami den 15. august. Arbejdet er dog ikke færdigt endnu. Sandsynligvis går der et par måneder mere, før alle detaljerne er på plads. Ikke desto mindre kan madlavningen nu igen foregå inden døre efter to og en halv måned i det midlertidige køkken, der blev stillet op i gårdspladsen mellem tempelrummet og køkkenet.

BIAVL

af Madana Gopala Dasa

I ISKCON er selvforsyning og landbrug en vigtig del af Srila Prabhupadas vision, så derfor vil jeg her skrive lidt om biavl for at inspirere og opmuntre alle, som har nogen interesse for dette, til at begynde selv. Jeg ved, at Tejasvi har lyst til at starte, hvis han ikke allerede er begyndt.

Jeg begyndte for fem år siden at interessere mig for bier, da jeg boede i Norge, så jeg tog et kursus i Oslo hos Norsk Birøkterlag. I Danmark hedder det Danmarks Biavlerforening. Jeg fandt hurtigt ud af, at de fleste biavlere er meget sympatiske og utroligt ivrige efter at dele deres kundskab. Hvis man er villig til at høre, kan man lære meget. I landbrug handler det om at arbejde, og det kan ikke læres ved at læse bøger, men det er dog fint med en lærebog sammen med praktisk træning. Den helt klart bedste, jeg kender i Danmark, er *Lærebog i Biavl* ved Eigil Holm.

Jeg er stadigvæk selv relativ ny i biavl, men begynder dog at få tag på det lidt efter lidt. Hvis man tager et praktisk kursus, som strækker sig over en sæson, kan man samtidig anskaffe sig sine egne bier og høste honning det samme år. Man kan eventuelt låne lærerens honningslynge den første sæson.

Det er en god idé at lære standardmetoden at avle bier på, og senere kan man måske improvisere mere og også prøve at bygge sine egne kuber og rammer osv. Der er mange penge at spare (her i Frankrig), hvis man bygger selv, og det er også en fornøjelse at arbejde med træ. Et vigtigt princip i selvforsyning er at gøre så meget muligt selv uden at bruge penge, men det skal også fungere, så i starten er det bedre at investere lidt i godt udstyr. Din lokale biavler kan fortælle dig, hvad du har brug for for at komme i gang.

Hvis man bor inde i byen, kan man også have bikuber, enten i sin egen have eller oppe på taget. Det sidstnævnte er blevet mere og mere populært i store byer som London og Paris. Det vigtigste er dog, at bikuberne skal være let tilgængelige med bil eller trillebør, og at de ikke er til gene for nogen. Flyvehullerne skal vende væk fra stier og veje, hvor folk går, så bierne ikke stikker forbipasserende.

Bier er spændende og nok de insekter, som er mest i godhedens kvalitet af alle. Man lærer samtidig også meget om naturen og dens flora, dvs. hvilke blomster, som er vigtigst for bierne, og som blomstrer til forskellige tider. Bierne giver selvfølgelig honning, som vi kan ofre til Krishna, og specielt Balarama kan godt lide honning, men der er også andre produkter at hente. Propolis, som bierne bruger som en slags lim inde i bikuben til at tætte huller og mellemrum med, kan købes i dyre domme i helsekostbutikker som medicin mod bl.a infektioner. Men man kan bare skrabe det af væggene i bikuben og suge på det som et bolsje. Pas på med at få det i tænderne, for det sidder fast!

Bivoks er også nyttig til mange forskellige ting, og i ISKCON's håndbog for *puja* anbefales det til Deitetstilbedelse i stedet for "blue tag" (lærerens tyggegummi). Man skal bare varme det lidt mellem fingrene, så bliver det blødt. Man kan lave lys af bivoks, bruge det til træbehandling eller smøre dørhængsler eller skuffer.

Biavl er en helt naturlig del af landbrug, for bierne bestøver nytteplanterne. Det siges, at f.eks et æbletræ kan give 3-4 gange så mange æbler, hvis der er en bikube ved siden af. Mange steder betaler bonden biavleren for at have sine bikuber stående under blomstringen af frugttræer, fordi det virkelig gør en stor forskel. Der er selvfølgelig også andre insekter i

naturen, som bestøver blomsterne.

Krishnas skabelse er fuld af mangfoldighed, og vi må lære at kende og samarbejde med både mennesker, dyr, planter, sol, regn, vind og alle andre aspekter af naturen, som Krishna har skabt. Der er stor intelligens bag skabelsen, og man skal være meget stædig for ikke at kunne se, at der er en person, som står bag det hele. Vi ved, at det er Krishna, og hvis vi samarbejder om at tjene Ham ved at synge og recitere Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare og samtidig lever et enkelt liv i harmoni med naturen, vil vi opnå fred og lykke i både dette liv og det næste. Hvis vi kan vise folk, hvordan man kan leve et simpelt liv uden en kæmpe pengeøkonomi, et kompliceret bureaukratisk samfund og masser af maskiner og fabrikker, vil det gøre en stor forskel i vores missionærarbejde i ISKCON.

Srila Prabhupada skriver i en kommentar til *SB*. 5.16.24:

"Menneskehedens velstand afhænger ikke af en dæmonisk civilisation, der ingen kultur og ingen viden har, men kun gigantiske skyskrabere og enorme automobiler, der altid suser af sted ned ad motorvejene.

Naturens produkter er tilstrækkelige. Når der er en rigelig forsyning af mælk, yoghurt, honning, brødkorn, ghee, melasse, *dhotier, sarier*¸ sengeklæder, stole og smykker, er borgerne virkeligt velstående.

Når en rigelig forsyning af vand fra floden oversvømmer landet, kan alle disse ting fremstilles, og der vil ikke være mangel. Dette afhænger imidlertid alt sammen af udførelsen af offer, som det beskrives i den vediske litteratur:

annad bhavanti bhutani
parjanyad anna-sambhavah
yajnad bhavati parjanyo
yajnah karma-samudbhavah

"Alle levende kroppe ernærer sig af korn, der frembringes af regn. Regn frembringes gennem udførelse af *yajna* (offerhandling), og *yajna* fødes af foreskrevne pligter." Disse er anvisningerne, der gives i *Bhagavad-gita* (3.14). Hvis folk følger disse principper i fuld Krishna-bevidsthed, vil menneskesamfundet være velstående, og folk vil være lykkelige i både dette liv og i det næste."

BREVKASSE

Balancen mellem materielt og åndeligt liv

ved Lalitanatha Dasa

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sivarama Swami på et spørgsmål om materielt og åndeligt liv.

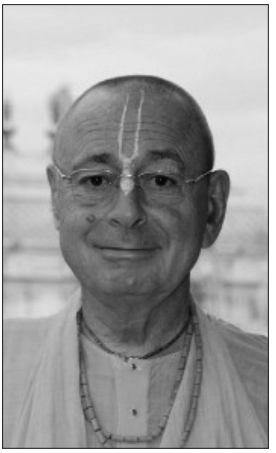

SPØRGSMÅL: *Vi lever i den moderne verden, hvor to indkomster tit er nødvendige blot for at overleve, så kvinderne må også ud at arbejde. Hvornår ved vi, om dette er en overbestræbelse efter materielle behov og vinding*?

SVAR: Det er et spørgsmål om at finde ud af, hvad vore behov virkelig er. Jeg har mange gange givet en tommelfingerregel for *grhasthaer* [familiemennesker]. Man må sætte sine prioriteter fra begyndelsen af. For hengivne er prioriteten deres åndelige liv såsom at stå tidligt op om morgenen, recitere 16 runder og have tid til at læse. Ud over åndeligt liv har man ansvar for familien, og specielt børnene skal man have tid nok til. Den tid, der derefter er tilbage, er den tid, man arbejder i.

Hvis der således er otte timer eller ti timer tilbage, bruger man den tid på arbejde og finder sig et arbejde derefter. Det kan være en ansættelse, selv om det ideelt set er bedre ikke at lade sig ansætte af *karmier* og i stedet være fri og beskæftige sig selv på en eller anden måde.

Hvis manden kan forsørge familien på den måde, er det godt, og hustruen kan da blive hjemme. Hvis ikke, må både manden og hustruen arbejde, men de skal være tilfreds med at leve af den indkomst, der er, efter at de har sat tid og energi af til alle de åndelige aktiviteter. Med andre ord arbejder man i den tid, der er tilbage, efter at der brugt tid på åndeligt liv, familieliv, personligt liv og ens helbred.

Generelt gør folk det omvendte i den materielle verden. Først arbejder de, og derefter forsøger de at dele den tid, der herefter er til overs, mellem andre behov. Derfor frustreres de, for de sætter ikke deres prioriteter efter deres behov, men efter deres begær. "Jeg vil have en masse ting, et stort hus, en stor bil osv." Vi bør gøre det i den modsatte rækkefølge. "Jeg vil være Krishna-bevidst, jeg vil recitere 16 runder, dette er mine prioriteter, og hvor mange penge, jeg kan tjene i resten af tiden, er det, jeg lever af." Hvis man kan være millionær på den måde, lever man som millionær, og hvis ikke, lever man nøjsomt ligesom Sudama Vipra. Når man accepterer denne kvote, der vil variere fra person til person, og man ikke ofrer sit åndelige liv og sit følelsesmæssige og mentale velbefindende ved at overbestræbe sig, har man fundet en naturlig måde at arbejde på. Hvis man imidlertid må ofre sit åndelige liv for at opretholde sig selv, er der tale om overbestræbelse, specielt hvis man lever over den gennemsnitlige levestandard. Men selv hvis man kun har en gennemsnitlig levestandard, og den bliver en belastning for ens åndelige liv, er det bedre at leve under den gennemsnitlige levestandard. Med andre ord bør vores prioritet være at vende hjem, tilbage til Guddommen. For at gøre dette bør vi som hengivne vide, hvor megen tid og energi der kræves af os. Det er der, man trækker grænsen. Man siger: "Mere end det vil jeg ikke arbejde. Hellere en lavere levestandard end at ofre mit åndelige liv."

ISKCON CONNECTION: BLIV MEDLEM AF ISKCON

Som led i ISKCON's 50-års jubilæum lanceredes sidste år ISKCON Connection. Alle ISKCON's ledere og ISKCON's GBC opfordrer fortsat alle hengivne og ISKCON-sympatisører til at skrive sig på og blive registreret som medlemmer af ISKCON. Det koster ingenting.

Hvad er ISKCON Connection?

ISKCON Connection er ISKCON's globale medlemsprogram, som ISKCON's GBC har skabt for at tjene, inspirere og forbinde alle ISKCON's medlemmer over hele verden.

Vær forbundet.

Registererede medlemmer modtager et kort ugentligt nyhedsbrev med inspirerende og relevante ISKCON-nyheder fra hele verden.

ISKCON Connection er en tjeneste til alle ISKCON's medlemmer verden over.

Målet er at gøre det let for alle ISKCON-medlemmer over hele verden at være forbundet med vores globale familie og få inspirerende og oplysende kommunikation via email hver uge.

Igennem ISKCON Connection kan alle ISKCON-medlemmer registrere deres medlemskab og begynde at modtage tjenesterne fra vores globale kontor. I tilgift vil navnene på alle registrerede medlemmer som en særlig ofring til Srila Prabhupada fra 2022 blive mikroindgraveret på en kobberplade og ofret ved lotusfødderne af Sri Pancha-tattva og Srila Prabhupada i Temple of Vedic Planetarium (TOVP) i Sridhama Mayapur. Disse millioner af navne vil blive gemt i TOVP som en fast udstilling.

Gopal Krishna Gosvami: "Dette vil gøre det muligt for den verdensomspændende familie af hengivne at holde sig informeret om ISKCON's aktiviteter. ISKCON er en hurtigt voksende åndelig bevægelse, så jeg kunne godt tænke mig at se alle indskrive sig i dette program og blive regelmæssigt opdateret om ISKCON's aktiviteter verden over."

Lokanatha Swami: "At være forbundet med denne bevægelse er noget, man kan være stolt af. Så bliv forbundet, og alle de oplivende og oplysende nyheder kommer til din indbakke helt gratis!"

Registrer dig som medlem i dag! Det er gratis og let at gøre på hjemmesiden www.iskconconnection.org. Her er der også mere information under "About Us" og "FAQ". Se en informationsvideo her: https://www.youtube.com/watch?v=PUzHcSMunps.

Bemærk, at tilmelding til ISKCON Connection ikke erstatter eller på nogen måde påvirker et lokalt ISKCON-medlemskab.

HERREN KRISHNAS KØKKEN
En smag af vedisk gæstfrihed

af Visakha Devi Dasi

I alle kulturer er der en etikette for modtagelse af gæster, men sandsynligvis var denne etikette intet sted mere udviklet end i den vediske kultur, der blomstrede i Indien for 5.000 år siden. En vigtig del af den vediske gæstemodtagelse var madlavningen, der bød på en mangfoldighed af herlige retter. Her følger et glimt ind i denne tradition af gæstfrihed sammen med nogle gode vediske opskrifter, som man kan lave til sin næste gæst.

Den vediske tradition lærte husholdere at se alle levende væsener som uadskillelige dele af den Højeste Herre, Krishna. Derfor følte vediske husholdere sig ansvarlige for at give beskyttelse og komfort ikke kun til deres nærmeste familie, men til Krishnas familie – alle. Den vediske kotume er, at selv hvis en fjende kommer til ens hjem, skal han modtages så godt, at han ikke mærker nogen fare. Selv en slange i ens hjem må ikke være sulten! Denne træning lærte husholderen at blive frisindet og se hvert eneste levende væsen i relation til Herren Krishna.

Det vediske system påbyder, at vi modtager en gæst efter bedste evne. Hvis vi er så fattige, at vi ikke kan tilbyde gæsten mad, kan vi stadig tilfredsstille ham med en god siddeplads, et glas frisk vand og nogle venlige velkomstord. Hvis vi er velstående, kan vi indbyde ham til en flot festmiddag.

Da Herren Krishna var på Jorden, viste Han personligt eksemplet på gæstfrihed. *Srimad-Bhagavatam* fortæller, hvordan Herren Krishna bød Sin hengivne Akrura velkommen:

"Herren Krishna, der er meget venlig mod Sine hengivne, omfavnede Akrura. Krishna tog ham ved hånden og førte ham ind i stuen, hvor Han gav ham en god siddeplads og vand til vask af hans fødder. Han tilbad ham også med passende gaver som honning og andre ting. Da Akrura således sad bekvemt, bragte Krishna ham velsmagende mad, som Akrura tog imod. Da Akrura var færdig med at spise, gav Herren ham krydderier såvel som sandeltræspasta for at få ham til at føle sig tilfreds og bekvem. Det vediske system med at modtage en gæst blev således fulgt af Herren Krishna."

Selv om den vediske tids Indien gradvist er forsvundet, er der stadig et levn af den vediske gæstfrihed. Det blev demonstreret i 1970, da Srila Prabhupada rejste rundt i Indien med 25 af sine amerikanske og europæiske disciple. Disse vesterlandske hengivne, der i flere år havde måttet finde sig i den nedladende og somme tider fjendtlige indstilling hos deres landsmænd, oplevede en uventet smag af vedisk gæstfrihed. For eksempel samledes i Surat, en by i staten Gujarat på Indiens vestkyst, skarer af mennesker for at kranse Srila Prabhupada og hans disciple, når de sang gennem gaderne. Hver dag inviterede en ny familie gruppen til deres hjem. De vestlige disciple lavede *kirtana*, Srila Prabhupada talte om Krishna-bevidsthed, og derefter serverede værten en overdådig festmiddag af Krishna-*prasada*.

Det samme gentog sig i Calcutta, Indore, Bombay, Gorakhpur, Madras og Delhi. Overalt, hvor de vestlige hengivne kom, blev de taget godt imod.

Ifølge den vediske tradition gavner det værten meget at tage imod helgenagtige personer. Den ægte helgen kommer ikke til nogens hjem for at fylde maven op. Han kommer heller ikke for at beklage sig, være selskabelig eller sladre. En helgenagtig person kommer til et hus for at instruere folk dér i åndeligt liv. Det var helt sikkert derfor, at Srila Prabhupada rejste rundt med sine disciple i Indien, altså for at minde inderne om deres store åndelige arv.

Husholdere, der byder sådanne gæster velkomne, har gavn deraf, og deres hjem bliver helliggjort. Men det hjem, hvor hellige gæster ikke har adgang eller bliver respekteret, fordømmes, for dets beboere er uvidende om

livets højere værdier. Alle bør vi anse det for en hellig pligt og et privilegium at byde gæster velkomne, specielt hellige gæster.

Hvis gæsterne er ventet, er der normalt tid til at lave varme retter, lækre desserter eller et helt måltid. Men til den uventede gæst er her nogle småretter, som man kan lave i forvejen og have ved hånden til at servere imellem måltider. Disse er friturestegte og salte ting med forskellig struktur og smag. Man kan gemme dem i lufttætte beholdere og spise dem ved stuetemperatur eller varme dem i ovnen. Servér dem med en kold drik, friskskåret frugt eller noget sødt. De er ideelle at ofre til Herren Krishna for derefter at blive serveret til ens gæst.

Sprød friturestegt dal

(*dalmut*)
Giver en halv liter
Iblødsætningstid: 12-24 timer

2½ dl flækkede ærter eller mung-*dal*
½ tsk. fint popcornssalt eller tilsvarende fint havsalt
1 spsk. natron
6 dl ghee eller vegetabilsk olie til stegning

1. Sortér de tørre *dal*-bønner og fjern alle fremmedlegemer. Læg bønnerne i en sigte og sænk dem ned i en stor skål med frisk vand. Gnid bønnerne imellem håndfladerne. Skift vandet ud og gentag vaskningen 3-4 gange, eller indtil vandet er så godt som klart.
2. Fyld en 3-4 liters skål med koldt vand, tilsæt *dal* og natron, rør rundt, dæk let til og stil i blød på et køligt sted i 12 timer (hvis der bruges mung-*dal*, er iblødsætningstiden 6-8 timer).
3. Afdryp og skyl *dal'en*. Sæt i blød i 12 timer mere (6-8 timer for mung-*dal*) i rent, frisk, koldt vand.
4. Afdryp og spred *dal'en* ud på et trådnet eller et rent absorberende viskestykke til tørring i 2-3 timer (for lidt tørring kan resultere i et alt for sprødt færdigprodukt).
5. Opvarm ghee'en eller olien i en passende friturestegningsgryde. Varm *ghee'en* eller olien op over middelvarme til 190°C. Kom lidt under en deciliter *dal*-bønner i. De synker til bunden af stegegryden, og den varme olie eller ghee vil fråde op ad grydens sider. Efter 2-3 minutter standser frådningen, og *dal'en* stiger til overfladen. Stegningen er færdig, når *dal'en* er sprød og har en lys gylden farve. Den må ikke blive brun. Løft alle *dal*-kernerne op med en hulske med små huller og overfør *dal'en* til absorberende papir. Steg resten af *dal'en* (lidt under en deciliter ad gangen).
6. Imens *dal'en* stadig er varm, drysses der fint salt over den, og det hele blandes. Når *dal'en* er kølet af til stuetemperatur, kan den opbevares i en tætsluttende beholder. Stegt *dal* kan holde sig frisk i op til tre uger, hvorefter den bliver gammel. Tør *dal* kan genopfriskes ved at blive varmet op i en forvarmet ovn ved 120° i 5-7 minutter.

Dybstegte kartoffelstrimler med cashewnødder, rosiner og kokos

(*guzerati aloo chidwa*)

En eftermiddag i Indore, Indien, i vinteren 1970 fik Srila Prabhupada gaver fra en stor gruppe landsbyfolk. Denne ret kom frisk og varm i en ren fletkurv sammen med en stor kurv friske grønne kokosnødder. Alle tilstedeværende nød forfriskningen, og Srila Prabhupada kommenterede, hvor dygtigt den var sammensat. Han bemærkede, at denne *chidwa* var en af hans åndelige mesters foretrukne eftermiddagsforfriskninger. Her er den mindeværdige specialitet.

Giver 10 portioner
0,35 kg bagekartofler (ca. to mellemstore kartofler)
7,5 dl ghee eller vegetabilsk olie
3 friske stærke grønne chilier uden frø, skåret over på langs i papirtynde strimler
1 tsk. spidskommenpulver
¼ tsk cayenne eller chilipulver
½ tsk. gurkemejepulver
1 tsk. garam masala
1 tsk. salt
1 spsk. sukker eller stødt kandis

1½ spsk. ghee eller olie
1,25 dl rå cashewnødder i halve eller grove stykker
1 spsk. fennikelfrø
2 spsk. sesamfrø
10-15 friske eller tørrede små søde neem-blade (valgfrit)
1,25 dl rosiner eller korender
1,25 dl tørrede kokosstrimler

1. Vask og skræl kartoflerne. Hold en kartoffel i hånden på langs, anbring den i en lille vinkel på et rivejern og riv den på de store huller i lange, tynde strimler. Anbring kartoffelstrimlerne i et dørslag, skyl grundigt under løbende koldt vand og lad dem derefter stå i blød i koldt vand i ti minutter. Ryst dørslaget for at afdryppe alt overskydende vand og tør kartoflen grundigt imellem absorberende viskestykker.
2. Varm ghee eller olie op over høj varme i en dyb stegegryde eller wok, indtil tempereturen når 190°C. Læg en lille håndfuld kartoffelstrimler i og steg i ca. to minutter, eller til de er sprøde og gyldenbrune. Tag dem op med en hulske og tør dem på absorberende papir. Når alle kartoffelstrimlerne er stegte, lægges den grønne chili i og steges, indtil den får luftlommer og bliver gyldenbrun. Tag den op med en hulske og overfør den til absorberende papir til aftørring.
3. Bland pulverkrydderier, salt og sukker i en lille skål. Opvarm 1½ spsk. ghee eller olie i en 18 cm's stegepande over middelvarme i 1½ minut. Tilsæt cashewnødder og fennikelfrø. Steg under omrøring i ca. fem minutter. Kast sesamfrø og de søde neemblade i og fortsæt med at stege under omrøring, indtil nødderne er gyldenbrune. Tag panden af varmen og hæld indholdet op i en finmasket sigte over en skål. Gem den overskydende ghee eller olie til senere brug.
4. Kombinér alle ingredienserne i en stor skål og ryst let for at blande det hele godt. Serveres frisk og varm eller afkøles til stuetemperatur, hvorefter blandingen kan opbevares i en tætsluttende beholder i op til to uger.

Srila Prabhupadas poppede ris og nødder

(*mourri-kishmish-kaju chidwa*)

Srila Prabhupada gav sine disciple denne opskrift på et simpelt mellemmåltid i Indore, Indien, i 1970.

Giver 6 portioner

0,6 dl ghee eller vegetabilsk olie
0,8 dl cashewnødder i halve eller grove stykker
0,8 dl afskallede jordnødder, halve eller hele
1 frisk grøn chili uden frø, pureret eller finthakket
1 tsk. skrællet frisk ingefærrod, finthakket
0,6 dl rosiner eller korender
½ tsk. gurkemejepulver
2 tsk. korianderpulver
¼ tsk. mildt hing-pulver
1 tsk. fint popcornssalt eller almindeligt salt
4,1 dl poppede ris
2 tsk. syltesukker eller stødt kandis

1. Opvarm 2 spsk. ghee eller olie i en 18 cm's stegepande over middelvarme. Steg cashewnødderne langsomt i 7-10 minutter, indtil de er gyldenbrune. Tag dem op med en hulske og læg dem på absorberende papir. Gør det samme med de rå jordnødder.
2. Bland pulverkrydderier og salt i en lille skål.
3. Opvarm resten af ghee'en eller olien i en 3-4 liters gryde over middelvarme, indtil en dråbe vand sprutter med det samme, når den stænkes i. Tilsæt den hakkede ingefær og chilierne og steg, indtil de er brune. Kom rosiner, nødder, pulverkrydderier og salt i. Hæld med det samme den poppede ris i. Steg under omrøring i 3-4 minutter, så krydderierne blandes godt med risen.
4. Tilsæt sukker og ghee'en/olien, der er tilovers fra stegningen af nødderne. Rør rundt og steg i et par sekunder mere. Ofres til Krishna og serveres frisk og varm.

Fra Back to Godhead 19-01, 1984

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.

Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.

Mandag den 4.9: Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomst. Festprogram fra kl. 17 med bhajana, klasse, Gaura-arati og prasada.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider
Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider
Mandag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag 06.00 - 07.00
Torsdag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag 06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag 22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Store begivenheder og Kirtan aftener:
Kontakt: Danesh Das Tlf.: 28880377

Bhakti Vriksa:
Kontakt: Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver søndag kl. 15.00: Søndagsfest. Kirtana, foredrag og prasada.
Onsdagsseminar om Krishnabevissthet. Nye temaer hver onsdag kl. 18 – 20. Kirtan, foredrag/diskusjon og prasad.

Sept. 2017:
Ekadasi: 2 (Mahadvadasi) og 16. september

Okt. 2017
Fredag 20. oktober: Go puja, Govardhana puja. Kl. 17.00: Kirtan, foredrag og prasadam.

Ekadasi: 1, 15 og 31. oktober

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

OPTOG, SANG OG DANS

Den 1. juli 2017 var der Ratha-yatra i København med deltagelse af flere hundrede hengivne og bl.a. uddeling af Krishna-*prasada* til et par tusinder. Der var det traditionelle vognoptog fra Nørrebro til Nytorv, hvor der herefter var fest hele eftermiddagen med *kirtana,* sang og dans. Her er det Kesava Priya Devi Dasi, der har fået gang i et par unge piger under en *kirtana*.